
Jak se seberealizovat

Jak se seberealizovat

Jmenuji se Eva Odehnalová a ráda bych se s Vámi podělila o jeden příběh s dobrým koncem.

Jsem nevidomá studentka Pedagogické fakulty v Praze – obor speciální pedagogika. Jak bývá na vysokých školách zvykem, tak mají studenti možnost výběru mezi letním a zimním kurzem, který alespoň u nás pořádá katedra tělesné výchovy. I já jsem zažádala o možnost zimního kurzu s trasérem, což mi bylo vzhledem k mému zrakovému postižení zamítnuto, přitom stačilo tak málo. Já jsem bohužel taková, že dostanu-li zápornou odpověď, tak se s ní nesmírím. Požádala jsem tedy o pomoc katedru speciální pedagogiky, kde studuji, ale bez výsledku. Nedalo mi to, opět jsem kontaktovala katedru TV s prosbou o pomoc, tentokrát mi bylo přislíbeno, že mít nevidomého na kurzu by byl zajímavý experiment, bude-li můj trasér někdo ze spolužáků, dostane také zápočet. Radovala jsem se ale předčasně, protože když jsem se šla na kurz tento školní rok přihlásit, dověděla jsem se, že musím mít instruktora lyžování coby traséra, a že je to jinak proto bezpečnostním předpisům. Katedra speciální pedagogiky opět zachovala klid a hlavně nohy v teple, akorát se mluvilo s naší tělocvikářkou, ale bez výsledku.

Koncem kalendářního roku se na mě usmálo štěstí, protože se mi dostal do ruky leták s nabídkou sportovních aktivit pro handicapované studenty UK, kde jsem našla nabídku lyžování. Nejdříve jsem zkusila volat na telefon, který byl na letáčku starý, po novém roce jsem navštívila informační a poradenské centrum UK. Dostala jsem kontakt na Paedr. Hrušu, který má s lyžováním handicapovaných dlouholeté zkušenosti. Chtěla bych mu poděkovat za vstřícnost a ochotu, kterou mi před kurzem i během pobytu v Pecí pod Sněžkou na Husově boudě projevil. Kurz se konal v týdnu od 16.2. 2005 tento kurz mohu doporučit každému, kdo chce a nemá možnost jet na hory se svými spolužáky. Pořádala jej Fakulta tělesné výchovy a sportu v rámci studijního oboru Tělesná a pracovní výchova pro zdravotně postižené, - účastníci byli studenti druhého ročníku, kteří měli 4 dny klasický lyžařský výcvik a zbytek kurzu byl aplikační, kde si zkusily lyžování vozíčkářů, jak běžecké, tak sjezdové lyže, dále běh a sjezdování nevidomých. Byli dvojice, jeden měl klapky, druhý ho vedl a pak se vystřídali. Myslím, že kurz obohatil můj pobyt nejen studenty, ale i mě, protože jsem poznala nové lidi a měla jsem možnost vystřídat hodně trasérů, kteří se všichni snažili být co nejlepší. Můj výcvik byl zaměřen na běžecké lyže, vždy byly dvě ze čtyř družstev na běžeckých a dvě na sjezdových lyžích, já jsem se přidala vždy k jednomu družstvu, u každého jsem byla několikrát. Trasér i já jsme byli označeni žlutými vestičkami s nápisem nevidomý a průvodce v angličtině. Toto označení mělo smysl, protože nám lidé uvolnili cestu. Tímto příspěvkem bych chtěla naznačit handicapovaným studentům, že všechno jde, když se chce, že celý realizační tým Paedr. Hruši je velice ochotný, dále bych chtěla poděkovat Fakultě tělesné výchovy a sportu, že studium tělesné a pracovní výchovy pro zdravotně postižené otevřela, protože vychovává studenty, kteří mají o tuto práci zájem, tento fakt mohu potvrdit. Radím všem handicapovaným studentům univerzity, aby nepodávali žádosti o uvolnění z tělesné výchovy a raději se obrátili na Paedr. Hrušu, který jim vyjde vstříc jako mě, naučíte se nejen technické věci co se týče Vámi vybraného sportu, ale i poznáte nové lidi, kteří budou vděční za kontakt s Vámi zrovna tak, jak to bylo u mě.

Eva Odehnalová.

P.S. – Paedr. Jan Hruša, CSc. je vedoucím Centra aktivit pro handicapované studenty